

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinv

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0163

LOG Titel: De Psittaco Minore Macrouro, toto viridi. Cap. XIII.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE PSITTACO TORQVATO MA- crouro antiquorum. Cap. XII.

Es scriptis delineatisq. iam magnis (quorum alijs cauda longa erat, alijs brevis) & mediocribus (quibus curta, vel saltem nõ ita longa, vt in subsequenribus) nunc minores macrouros, hoc est, quibus proluxa cauda est, enarrare tēpestiuum est. Inter hos primum illi locum dedimus, qui veluti torque in collo exornatur, cęte ra viridis. Hic omnium Psittacorum primus ex India in Europam allatus, anti quis longo tempore solus cognitus fuit, nēpe à temporibus Alexandri Magni ad Neronis æra. tem vsq. à cuius exploratoribus, teste Plinio, alibi quoq. nempe in Gagaude Aethiopię insula 20 conspecti sunt. Quòd autem ab antiquis, quorum verba in generali descriptione retulimus, nõ exactè describatur, nos viuis suis eum coloribus ad vnguem, & ad naturę imitationem exprimamus. Anis est sesquidodrantem longa. Rostro toto miniaceo colore est, crassiusculo. Iris oculi lutea, pupilla nigra Caput, & corpus reliquum omne viret, sed collum, pectus, & pars tota inferna, & prona dilutiùs, cętera plenius. A rostro inferiori sub mento linea ducitur deorsum nigra ad pectoris vsq. initiũ, quę vtrinq. ad colli latera abit, donec cum circulo, seu torque illo miniaceo, qui posteriorem ceruicem, & collum cingit, ad latera coeat. Est torquis is retrò ad minimi digiti latitudinem, ad latera tamen paulatim gracilescens. Venter adeo diluto vi ret, vt flauescere penè videatur. Alarum pennę extimę, ventri proximę, obscuro, & fusco virides, circa medium in superiori parte rubra nota distinguuntur. Cauda binos propè palmos longa, è flauo similiter viret. Tibiæ, & pedes cinerei sũt. Vnde haud rectè sola torque miniacea cum distingui Solinus refert, cum, & rostro rubeat, nec Apuleius extimas virere palmulas ve 30 re dicit ob pedes cinereos, nisi aliam huius generis ab ijs, descriptam arbitremur. De hoc intellegendum puto illud Ouidij.

Tincta gerens rubro Punica rostra croce.

DE PSITTACO MINORE MACRO- uro, toto viridi. Cap. XIII.

Longitudo huius par est cum proximo, sed minor corporis moles. Neq. enim totus Turdo maior est. Rostro rubro, parte præsertim superna. Acies tamen, & inferna pars è rubro nigricant. Oculi pupilla nigra. Iris rubicunda, & crocea. Cor 40 pus reliquum herbaceo vitore amœnum, venter tamen dilutiore, satutiore remiges. Cauda angusta penè extremo acuminata dodrantem ferè longa. Pedes huic, & tibiæ contrà atq. cæteris omnibus rubicundi, aut carnei. Hic peculiariter Scincialo dicitur in Hispaniola noui orbis insula, in qua reperitur. Italis ob pusillam staturam Parochino, & Gallis etiam, vt vult Bellonius Petroquet, vel potiùs, vt ego credo, petit Parroquet. Vox enim hæc, à qua vniuerso Psittacorum generi, quidam nomen indidere, etiam maximis illis, quos bicubitales esse diximus, pronunciat, sola, mutis alioquin, & nomen tantùm suum à natura sonare doctis Hõice longioribus caudis Indos Sciasibi indigitare aiunt.

DE PSITTACO ERITROCHLORO Macrouro. Cap. XIII.

PSITTACI huius iconem Iaponensium reguli Gregorio decimotertio, ad quem obedientiam suam, suorumque monstraturi venerant, pro singulari munere inter alias auiumillarum regionum icones obtulerunt, vt ex Illustrissimo Marchione D. Cæsare Fachineto, amplissimo nostrę vrbs Senatore intellexi, qui eas à patruo suo Innocentio Nono Pontifice Maximo dono acceperat. Psittacus iste inter mediocris magnitudinis Psittacos enumerari debet. Longitudo enim cum superiori ferè par, at color diuersissimus, vt ex collata vtriusque 50 descriptione

Qui Psittaci. & quando in Euro pã portati.

Magnitudo.

Rostrium.

Oculi.

Caput.

Torquis.

Venter.

Cauda.

Magnitudo.

Rostrium.

Oculi.

Color.

Venter.

Cauda.

Pedes.

Scincialo.

Parochino.

Petit Paroquet.

Sciasibi.